

Kertész leszek... 2 hét

2020.április 20 - április 24.

Játék:

~ Három kívánság

Különösen kisebbek esetében könnyítheti a kezdeti gátlásokat, ha vágyakat, kívánságokat hívunk elő:

- Ha megjelenne egy jó tündér, aki három kívánságodat teljesíti, mit kérnél tőle annak érdekében, hogy kellemesebb környezetben élhessünk itt a Földön? Miért? Melyik sürgősebb, és miért?

~ Finom természet

Az ízérzésben a szaglásnak is nagy szerepe van. Először meghámozott almából vágjunk le kis szeletet, azután egy hagymát vágjuk ketté. A sorrend fontos, nehogy az almának hagyma íze legyen. A családtagok egyenként jöjjenek oda. A kísérleti alany bekötött vagy becsukott szemmel nyissa ki a száját. Kérjük meg, hogy gyorsan vágja rá, mibe is harap bele. Tegyük az orra alá a hagymát, ugyanakkor a szájába az almaszeletét. A hagymát szagolva egy pillanatig hagyma ízűnek fogja érezni az almát

Fejlesztés: gondolkodás, képzelet, emlékezet, probléma megoldás, kifejezőkészség,

* Külső világ tevékeny megismerése:

Környezeti tartalom:

Gyönyörű tavaszi idő van, és az iskolás testvéreknek is beköszöntött a tavaszi szünet.

Szerencsére a kijárási korlátozás megengedi a szűk családoknak a szabadban tartózkodást, elhagyhatjuk a lakást, a kertet. Egészségünk megőrzése érdekében szükségünk is van a jó levegőn való mozgásra. Reméljük, hogy nem kerül sor olyan szigorításra a járvány miatt, ami csak talpalatnyi földre szorít be minket. Ha még lehet, akkor irány az Öreg-tó, az angolpark, vagy más természet adta szépség a lakóhelyünkön! A nagyszülőket és a barátaitokat most ne hívjátok magatokkal, és a kirándulások, séták során tartsatok távolságot másoktól!

- Szárazföld és víz (tó) megfigyelése
- vízparti növények – pl. nád, gyékény, fűzfa
- vadvirágok jellemzői és fajtái - pitypang, százszorszép, árvacsalán, csalán, ibolya....
- kerti virágok, parkba ültetett virágok jellemzői és fajtái – tulipán, árvácska...
- útközben látott bokrok és fák jellemzői és fajtái
- beszélgetés a tavaszról, az évszak jellemzőiről, a tavaszi hónapokról
- állatok megfigyelése, csoportosítása különböző szempontok szerint
- emlősök, madarak, hüllők, halak, rovarok jellemzői, életmódjuk – láttok-e már katicákat?
- a sétáltatott kutyák megfigyelése, a fajták megnevezése
- Öleljétek meg a tóparti öreg platánfát, ha arra jártok! Ha szeretnétek megtudni, hogy hány éves, akkor kattintsatok ide! Egy mesét is hallhattok róla!
<https://tata.hu/14151/platanfa>

A természetfigyelő sétákon készült fotókat szívesen megnézegetnénk a csoport FB oldalán.

Gyűjtsetek néhány szép kavicsot, érdekes faágat, amit otthon még felhasználhattok valamire.

Fejlesztés: gondolkodás, tájékozottság, emlékezet, figyelem, ok-okozati viszonyok felismerése, beszédkedv, beszédértés, szókincsfejlesztés, kreativitás

~ Matematikai tartalom:

- ~ A séta során térbeli tájékozódás, téri relációk gyakorlása
- ~ élő és élettelen dolgok megkülönböztetése, csoportba sorolása
- ~ élőlények – növények, állatok, emberek – csoportosítása különböző szempontok szerint
- ~ számlálása mindannak, amivel találkozunk – kavicsok, virágszirmok, levelek....
- ~ otthon: állatos és növényes memóriakártya:
állatok és kicsinyeik párosítása

Fejlesztés: gondolkodfigyelem, beszédértés, megfigyelőképesség, nagyság-forma differenciálás, relációk, összehasonlítás, problémamegoldás, számolási képesség

~ Ének, zene, énekes játékás,

- ~ Süss fel, nap... <https://www.youtube.com/watch?v=0Ac3tKI5LTg>
- ~ Bújj, bújj, zöld ág...
- ~ Bársony ibolyácska, ugorj a Dunába...
- ~ Lassan jár a csigabiga...(Gryllus Vilmos)
- ~ Gólyahír - Mi szél hozott kis futár...? (Gryllus Vilmos)
- ~ Hallgatag erdő, titkot rejtő...(Gryllus Vilmos)
- ~ Somvirággal, kakukkfűvel – Gryllus Vilmos
- ~ Béka, béka, brekeke....
- ~ Gólya, gólya, hazaszállj....
- ~ Parti nádas ring a szélben....
ZeneOvi - Béka, béka, brekeke – Gólya, gólya hazaszállj – Parti nádas ring a szélben (Medley) https://www.youtube.com/watch?v=s_Vb0btLAY

Mondóka

- ~ Fű, fű, fű.... Fű, fű, fű, szép zöld fű, eredj ki te zöld fűlű.

Fejlesztés: figyelem, hallásfejlesztés, éneklési készség, ritmus, pontos szövegejtés

~ Verselés, mesélés:

Mese:

- ~ Fésűs Éva: Pitypang kisasszony <https://www.youtube.com/watch?v=9S2tHsZsVmk>
- ~ Döbrentey Ildikó: Furcsa Borcsa (Google böngészőbe beírva, és a „képek”-re kattintva megtalálható egy-egy mesekönyv lapon a két oldalas mese)
- ~ Levente Péter: A csigacsalád meséje

Vers:

- ~ Weöres Sándor: Gyöngy az idő, vándoroljunk....
- ~ Végh György: Virághozó április
- ~ Füzesi Magda: Tavasz
- ~ Tavasz, virágzik a Barack...

Fejlesztés: figyelem, emlékezet, képzelet, beszédértés, pontos szövegejtés

~ Rajzolás, festés, mintázás, kézi munka:

- ~ Homokozás, agyagozás, gyurmázás – szabadon választott formák alkotása
- ~ kavicsfestés
- ~ papírhajó hajtogatása
- ~ nádlevél hajó készítése

Fejlesztés: figyelem, emlékezet, képzelet, kreativitás, türelem, esztétikai érzék, szem- kéz koordináció, beszédértés, problémamegoldó képesség

~ Mozgás:

A kirándulás során:

- ~ rollerezés, biciklizés
- ~ versenyfutás
- ~ hempergés a fűben – gurulás hossz tengely körül, bukfencezés, hancúrozás a családdal
- ~ kúszás, mászás
- ~ fára mászás
- ~ fogócskázás
- ~ szökdelések

otthon: állatok mozgásának utánzása

- ~ verébszökdelés- páros lábon ugrálás a dalocskára: „Ugráljunk, mint a verebek, rajta gyerekek!”
- ~ Gólyaállás- egy lábon egyensúlyozva, majd másik lábon – „Gólya, gólya vaslapát, hozzál nekünk kisbabát”; lehet egy lábon helyben szökdelve, előre és hátraszökdelve, majd fordulással szökdelve is.
- ~ Békaugrás – nyitott térdű guggolásból felugrás úgy, hogy a kiinduló helyzetben széttárt ujjú tenyerünkkel a földön támaszkodunk.
- ~ nyusziugrás, közben lehet mondókázni is: „Nyuszi fülét hegyezi, a bajuszát megpödri, répát eszik, ropp-ropp-ropp, nagyot ugrik, hopp, hopp, hopp.”
- ~ cammogó medvejárás

Fejlesztés: figyelem, fegyelem, téri tájékozódás, szem- kéz – láb koordináció, helyes járások, ügyesség, erőnlét, labdakezelés, egyensúlyérzék

Segítségként a versek, mesék szövege:

Végh György: Virághozó április

Elmúlt a tél: itt a tavasz,
minden bokor újra éled
a földből a virágokat
előhúzzák a tündérek.

Április is segít nekik,
megáll minden kicsi fánál –
virágot tűz mindenhová:
tavasz van ott, merre járt már.

Virágot hint a friss szélbe,
száll a színek zivatarja –

s merre elmegy, a kopár föld
virágoktól tarkabarka.

Tavasz:

Tavasz:

Virágzik a barack,

Nyár:

Fészkére jár a madár,

Ősz:

Legelget az őz,

Tél:

Erős már a szél.

**Weöres Sándor: Gyöngy az idő,
vándoroljunk....**

Gyöngy az idő,
Vándoroljunk.
Nincs szekerünk,
Bandukoljunk.

Lassú folyó
Ága mellett,
Járjuk a halk
Fűzfaberket.

Este a láb
Gyöngye, fáradt.
Lombok alatt
Nézünk ágyat.

Szöcske bokán
Jó az álom,
Száll a világ
Lepkeszárnyon.

/A verset Sebő Ferenc és Szalóki Ági is
megzenésítette.

Melyik változat tetszik jobban nektek?/

Szalóki Ági előadásában
<https://www.youtube.com/watch?v=Q0IIE36QENQ>

Sebő Ferenc előadásában:

<https://www.youtube.com/watch?v=cir5ZVWciSY>

Füzesi Magda: Tavasz

Ha elillan február,
zöldülni kezd a határ.
Madárdalra hajladozom,
a lábam is táncra áll.

Szivárványszín a ruhám,
bodzaág a furulyám,
ha dalomat elkezdem,
rettek nő a kertekben.

Melegít a nap haja,
száz rügyszemmel néz a fa.
Hogyha egyet rikkantok,
kinyílnak a pitypangok.

Megzenésítette: Gryllus Vilmos
<https://www.youtube.com/watch?v=bivP7jnwvR8>

Döbrentey Ildikó: Furcsa Borcsa

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy kis boszorka. Úgy hívták, hogy Furcsa Borcsa. Ismerte az erdők és a rétek minden virágát. Tudott zöld mohából ágyat vetni, nedves fából tüzet rakni, félős gyíkkal beszélgetni, lapulevélen csónakázni, nádírigókkal égre szállni.

Volt Furcsa Borcsának egy akkora piros kalapja, mint a lekvároslábas. Télen-nyáron friss virág virított rajta, de nem úgy, mint más kalapon, odatűzve, hanem gyökeresen, bimbósan, nyiladozva, mint a réten.

Ebben a kalapban szállt Furcsa Borcsa az erdők és a rétek felett, és virágot ültetett. Mindig ugyanazon az úton szállt, az erdők és a rétek kertésze volt.

Ám egy nap letévedt a megszokott légi útról, s egy tornyos város fölé keveredett. Még sohasem látott ennyi tornyot.

– Szép, szép ez a sok torony, de azért elkelve itt egy kis zsálya, sáfrány, barátságfű, vadrezeda, ezerjófű, ligetszépe, kék szarkaláb...

– Állj! Kérem az útiparancsot! Neve? – állította meg egy torony kongó hangja.

– Furcsa Borcsa.

– Foglalkozása?

Erdők-rétek kertésze. És boszorka.

– Hová megy?

– Talán arra... vagy amarra...

– Ostobaság! Honnan jön?!

– ... Talán arról...

Vagy amarról...

– Mi az?! Maga csak röpköd itt összevissza?!

– Nem összevissza, kérem szépen! Mindig előre! Szállok, mint a madarak.

– Mire jó az a sok röpködés?!

– Virágot hozok-viszek, gyűjtök, ültetgetek.

– Kinek gyűjti?! Hova ülteti?!

– Például ide, a maga kőcsipkéjére!

– Hozzám ne nyúljon!

– Nézze ezt a szép futókát... magának adom, hogy a kőszíve meglágyuljon!

– Vigye innen a futókáját! Ó! – a torony hirtelen megenyhült, mert Furcsa Borcsa megsimította kezével, s a futóka megcsiklandozta a levelével. – Ó... nem is rossz...

– Most egy szép nyári hérics a kőpárkányára?...

– No nem bánom...

– Egy pitypang a kőoroszlánra!...

A torony már mosolygott:

– Egész kedves...

– Egy kövirózsa a vízköpőre!

– Elragadó!... – ujjongott a torony.

És mialatt a kongó torony az ajándékba kapott virágait csodálta, furcsa Borcsa észrevétlenül odébbszállt.

Ha öreg tornyok között jártok, s a kőcsipkék közül virágok integetnek felétek, Furcsa Borcsa virágai azok. Talán magát Furcsa Borcsát is meglátjátok, amint ültetget a lekvároslábasnyi piros kalapjában, amelyen télen-nyáron élő virágok virítanak.

Döbrentey Ildikó: A csigacsalád meséje

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy csigacsalád. Heten voltak: csigamama, csigapapa és öt csigacsemete. Mindegyiküknek volt saját háza és uzsonnástáskája.

Csigamama minden reggel letépett egy friss salátalevelet, azt hétfelé osztotta, és a táskákba csomagolta. Csigapapa kiadta a jelszót:

– Megvan már az eleség, indulhatunk feleség! – és elindultak libasorban sétálni.

Elöl ment csigamama, mögötte báméskodott öt csigacsemetéje, hátul vigyázott rájuk csigapapa.

Minden nap megmászta a Virágos-dombot. Fölfelé lassan kapaszkodtak, lefelé gyorsan csúsztak.

Lassan mászik csigabiga,
táskájában eleség,
mászik véle lánya, fia,
csigabiga feleség.

Lefelé gyorsan csúsztak:
Gyorsan csúszik csigabiga,
kéne már az eleség,
éhes lett a lánya, fia,
csigabiga feleség.

A domb aljában kicsomagolták az eleséget, és eszegetni kezdtek.

Arra ment egy éhes tücsök. Nagyot kordult a gyomra:

– Mennyi finom saláta, megenném egy falásra!

A legkisebb csiga megsajnálta az éhes tücsköt. Adott neki egy falat salátát.

Tovább eszegettek.

Arra repült egy csavargó madárka. Vágyakozva pillantott a salátára:

– Mindjárt vígabb lennék, he egy kicsit ennék!

A legkisebb csiga megsajnálta a csavargó madárkát. Adott neki is egy falatot.

Megint tovább eszegettek.

Arra futott egy vézna nyúl. Úgy lihegett, mint egy fűjtató:

– Reggel óta szaladok, adjatok egy falatot!

A legkisebb csiga a vézna nyulat is megsajnálta. Nekiadta az utolsó falatját.

Mikor befejezték az eszegetést, összecsomagoltak, és hazaindultak:

Elfáradt a csigabiga,
elfogyott az eleség,
elfáradt a lánya, fia,
csigabiga feleség.

A Virágos-domb tetején szembejött velük a forgószél. Úgy zúgott-búgott, mint egy búgócsiga. A csigacsemeték mindjárt elfelejtették a fáradtságot, és csúfolódni kezdtek:

– Búgócsiga! Búgócsiga!

– Elhallgassatok! – röstelkedtek a csigaszülők. – Ne csúfolódjatok! Kérjetek szépen bocsánatot!

Ám a nagy zúgás-búgásban a csigacsemeték nem hallották meg a csöndes szülői szót.

– Búgócsiga! Búgócsiga! Brrrr! Brrrr!

Megelégelte a csúfolódást a forgószél:

– Majd adok én nektek búgócsigát! Egyszer voltam nálatok, elviszem a házatok! – azzal fogta, és felragadta mind a hét csigaházat. Megforgatta, megpörgette, mint a porszemeket.

– Egyszer voltam nálatok, forgatom a házatok! – Úgy játszott velük, mintha labdázna.

Mikor kijátszotta magát, visszapottyantotta a házakat a csigák hátára, és hahotázva elnyargalt:

– Ugye jó tréfa volt?!

– Mi az a tréfa?... – szepegte a legkisebb csiga.

Fáradtan érkezett haza a csigacsalád. Hang nélkül rakták le az üres uzsonnástáskákat.

– Holnap bocsánatot kell kérnetek a forgószéltől! – jelentette ki csigapapa.

– És minden rendbejön! – tette hozzá csigamama.

– Igen mama, igen papa! Jóéjszakát mama, jóéjszakát papa! – válaszoltak kórusban a csemeték, és bevonultak a házaikba.

– Aludj te is, kicsim! – simogatták meg a csigaszülők a legkisebbet, aki még mindig ébren téblábolt. Azután házukba vonultak a szülők is. Az ajtót belülről jól bezárták.

Bezárkózott csigamama, elaludt csigapapa, bebújtak a testvérek... Csak a legkisebb csiga motoszkált a háza körül:

– Itt volt... Itt van!... Nem, ez nem az... Ez az!... Nem, ez sem az... Hol van hát?!... Hol az ajtó?! Nincs meg az ajtó!! Segítség! Elveszett az ajtó!

Próbálta előlről, próbálta hátulról, próbálta jobbról, próbálta balról, de hiába.

– Nem tudok bemenni a házamba! Segítség!!

Abban a pillanatban megzörrent mellette a fű: ott állt az éhes tücsök. Megreccsent fölötte az ág: ott ült a csavargó madárka. Megdobbant előtte a föld: ott magasodott a vézna nyúl.

– Mit segítsünk, legkisebb csiga?

– Keressétek meg az ajtómat!

– Az ajtódat? De hiszen ott van!... – kezdte a nyúl.

– A háznak a... – folytatta a madárka.

– Tetején! – fejezte be a tücsök.

– Ó, jaj! – jajgatott a legkisebb csiga. – A forgószél! Fordítva adta vissza a házamat!

– Ne búsulj, legkisebb csiga, segítünk mi a bajodon! – s a tücsök, a madárka meg a nyúl addig hórúkkoltak, míg a házat visszafordították a talpára.

– Tessék, legkisebb csiga: az ajtó!

– Fáradj be rajta!

– Nyugodalmat jóéjszakát!

– Köszönöm barátaim! – ásította kimerülten a legkisebb csiga. – Jóéjszakát világ! – és úgy aludt reggelig, mint a bunda.

Reggel napsütésre ébredtek. A forgószél újra vidáman táncolt a réten.

– Nem vagy bűgőcsiga! Nem vagy bűgőcsiga! – kiabálták neki kórusban a csigacsemetek. A forgószél örömeiben úgy elnyargalt, hogy aznap elő sem került többet.

Csigamama friss salátalevelet tépett, hétfelé osztotta, az uzsonnatáskákba csomagolta, aztán tépett még egy levelet, háromfelé tépte, s adott a tücsöknek, a madárkának meg a nyúlnak is. Csigapapa rázendített:

– Megvan már az eleség, indulhatunk, feleség! – és elindultak a Virágos-domb felé.

Elöl ment csigamama, mögötte bámészkodott az öt csigacsemete, hátul vigyázott csigapapa. Mellettük mászott a mindig éhes tücsök, fölöttük repült a csavargó madárka, előttük nyargalt a vézna nyúl. Aki nem hiszi, keresse meg őket a réten!